Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 32 (920) * miercuri 7 aug. 1963 * 8 pag. 30 bani

IN PARCUL DE DISTRACȚII





ORADEA. — Într-un loc, pe șoseaua dintre Oradea și băile apropiate, întîlnești un grup numeros de pionieri, fete și băieți din comuna Cordău. Că sînt veseli îți dai seama de departe după cîntecele lor, iar că sînt harnici o vezi abia după ce te apropii. Cu răsaduri de flori, iarbă și uneltele necesare unor pricepuți grădinari ei lucrează de zor la înfrumusețarea grădiniței din jurul monumentului ridicat în cinstea ostașilor romîni căzuți în luptă împotriva fascismului.

La fel ca acești pionieri, pe întreg cuprinsul raionului Oradea pionierii se pregătesc. Astfel, unitatea de la Școala de 8 ani din Haeu pregătește un program artistic, iar pionierii de la Școlile de 8 ani nr. 6 și nr. 10 din Oradea — la fel. La Casa pionierilor copiii se vor întîlni curînd cu ostași ai armatei noastre populare de la care vor afla multe despre luptele care s-au dat pentru eliberarea patriei, despre însemnătatea zilei de 23 August.

CRAIOVA. — E seară. Flacăra focului de tabără se înalță sus, caldă și sclipitoare. În jurul focului stau pionierii din comuna Coșoveni și unul dintre ei recită „Zi de august 23!" Asemenea focuri de tabără vor aprinde și pionierii din comunele Gogoșu, Leu, Șopot... Ziua de 23 August o vor sărbători prin serbări, șezători pionierești și unitățile din comunele Bratovoești, Țuglui și altele. În cinstea marii sărbători pionierii organizează interesante competiții sportive în unități; cei mai buni vor primi „Cupa cravatelor roșii"...

PITEȘTI. — Peste 8 000 kg fier vechi și peste 1 500 kg grîu boabe din spice au predat pînă acum pionierii din raionul Pitești în cinstea zilei de 23 August. Ei sărbătoresc această zi prin rezultate frumoase ale muncii lor harnice!

În satul Dealul Cotlăniței, comuna Drăganu se înalță cu repeziciune opt săli de clasă. Alături de meșterii zidari sînt și pionieri din sat, care ajută cu drag constructorilor. Toți vor ca la 23 August construcția să fie gata. Și va fi! Tot la construcția școlilor dau ajutor și pionierii din comunele Valea Ursului și Rîncăciov. Dar ei nu uită să sărbătorească ziua de 23 August și în tovărășia cîntecului și a jocului. Astfel unitățile din comunele Văleni Podgoria, Moșoaia repetă noi cîntece și poezii închinate zilei de 23 August, patriei, partidului.

DRUMEȚII, DRUMEȚII!



Vacanța și-a sunat clopoțelul! Șiragul notelor de 8, 9 și 10 s-au desprins bucuroase dintre filele cataloagelor și au pornit la braț cu voioșia să cutreiere munții și cîmpiile, litoralul și pădurile. Mai cocîrjate și mai puține, notele mici au poposit cu ciudă lîngă manualele școlare.

...A trecut mai bine de o lună! Cravatele pionierești, cu sutele și miile, pornite la drum, au făcut de atunci zeci de popasuri. La Mamaia sau Sinaia, la Reșița sau Galați, la Iași sau Timișoara, în Bucureștiul drag și în cîte multe alte locuri! De unde au pornit? Din Iași peste 1 200 de pionieri și școlari; din raionul Timișoara peste 300; din Brașov aproape 1 800; au pornit din toate colțurile țării, cu sutele și cu miile! Cu întrebări pe buze, cu ochii curioși, pionierii cunosc mereu noi și noi peisaje, uzine și fabrici, gospodării agricole. Au trăit cu emoție clipa muncii împlinite, alături de șarja oțelarilor, tractorul mecanizatorilor, spicele pîrguite ale agricultorilor. Cu mîini harnice au strîns metale vechi, în pumnii făcuți căuș au adunat boabele spicelor, cu gingășie au cules floarea teilor. S-au oprit cu încîntare în pragul dimineții și au surprins soarele spălîndu-și fața în valurile mării. Au petrecut clipe de neuitat în jurul focului de tabără, cînd în înalturi astrul stelelor își trecea conul luminos peste creste de munți. Au ascultat cu suflet greu și îndîrjire în inimă, evocări ale vieții grele și întunecate din trecut. Și au zîmbit fericiți către viața noastră de azi.

Drumeții, drumeții! În zeci de locuri cu zeci de popasuri! Cîntecele pionierești au înălțat imn de mulțumire celui căruia îi datoresc viața luminoasă și fericită de azi — partidului, iubit părinte!

DECEBAL ȚOCA

Cu gîndul la steluța roșie...

Steluța roșie. Care dintre voi, dragi copii, nu visează ca și pe pieptul lui să poarte distincția pionierească. Ea este doar un semn al bunei pregătiri la școală, al unei frumoase comportări, ea vorbește despre nenumăratele activități pionierești la care luați parte.

Chiar și în aceste zile de vacanță vă gîndiți la ea. Și nu numai atît. Oriunde vă aflați, în tabere locale, regionale sau centrale participați la felurite activități care, toate la un loc, vă îndreaptă pe drumul către distincția pionierească.

Pe pionierii de la Tabăra locală nr. 1 din Deva, i-am găsit într-o excursie de două zile, cu corturi. Știți ce-au făcut în aceste două zile? Au participat la un joc de orientare turistică (în care au folosit din plin busola), au organizat un foc de tabără (unde cei mai buni soliști și recitatori ai taberei au avut un „cuvînt" greu de spus) și, bineînțeles, nu au uitat nici plaja și baia în rîu. Și aceasta, ca să nu mai vorbim de plăcerea de a gusta din primul borș de pește gătit chiar de ei!

La Tabăra locală din Simeria erau oaspeți. Pionierii invitaseră în mijlocul lor pe utemiștii Dumitru Petroescu și Ștefan Lavinia să le vorbească despre „București — capitala patriei noastre dragi", pe care aceștia o vizitaseră de curînd. Pentru adunare însă, s-au pregătit și ei: unii fuseseră în vizită, alții au răsfoit albume, au citit cărți. Varga Irina și Hanțiu Corneliu au alcătuit chiar și un album de vederi, care va fi îmbogățit prin colaborarea celorlalți.

Dar să lăsăm Valea Jiului și să ne oprim în regiunea Galați, la Tabăra regională de la Cotești. În programul de astăzi e prevăzut „Învățarea semnalizării cu fanioane". Așa că, înarmați cu hîrtie și creion, pionierii s-au pus pe treabă... Acum, după ce au învățat alfabetul, se poate învăța și semnalizarea... De la litera A și pînă la Z...

Prin toate taberele prin care am colindat, am privit cu cîtă dragoste și pasiune participă pionierii la aceste activități. Și parcă pe piepturile lor vedeam cum prinde contur steluța roșie.

R. ADRIAN

Pionieri și școlari!

Participați în număr cît mai mare la concursul nostru pentru

„CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE"

În pagina a 3-a, fotografiate, cîteva din premiile ce se vor acorda cîștigătorilor

Sînt gata întotdeauna!

Am fost o dată într-o școală în care mi-a plăcut foarte mult grădina cu flori, aleile cu pueți. „Noi le-am făcut" — mi-au spus pionierii cu simplitate. Intrînd în școală mi-au atras atenția curățenia desăvîrșită, clasele frumos aranjate, ghivecele cu flori, expoziția cu obiectele lucrate cu îndemînare și pricepere. Tot pionierii au făcut și aceasta, am aflat.



Am fost apoi și în alte școli. Și iarăși mi-au plăcut grădina, școala, clasele. De fiecare dată am aflat și lucruri noi: fie că pionierii au dat o mînă de ajutor la gospodăria colectivă, fie că au adunat fier vechi din care se poate construi un tractor... Ba, în multe locuri am aflat că au plantat o pădurice, că au ajutat la construcția unei școli, că au salvat de la incendiu o casă, sau că au fost primii la strîngerea spicelor... Dar cîte lucruri minunate nu poți afla despre pionieri!

Iată, acum în păduricea din parcul Herăstrău — București, unde pionierii din raionul 30 Decembrie și-au stabilit tabăra, tocmai despre aceasta se discută: ce înseamnă să fii gata întotdeauna, să răspunzi oricărei chemări a partidului. Și copiii au multe de povestit despre faptele lor de fiecare zi, despre viața lor interesantă, frumoasă. Uite, s-o luăm de exemplu pe pioniera Călinescu Carmen, care a trecut acum în clasa a VII-a, la Școala de 8 ani nr. 5. Ea nu este acum la adunare. Fiind o pasionată cercetătoare a naturii, a plecat împreună cu un grup de naturaliști prin țară. Colțul viu de acasă, numeroasele ierbare, insectare pe care le-a alcătuit pînă acum, se vor îmbogăți mult. Ca, de altfel, și cunoștințele ei. Dragoste pentru știință, pentru învățătură au vădit și ceilalți pionieri din școala ei. În clasele a VI-a nici un corigent. În clasele a VII-a — multe, foarte multe medii de 10. Dar cîte lucruri nu pot povesti și pionierii altor școli. Unii au făcut cercetări pe animale, alții experiențe interesante pe lotul școlar, au lucrat la fel de fel de obiecte în atelier. „Mă pregătesc să devin strun-



gar" — spune un băiat vioi; „eu vreau să devin agronom", spune un altul.... eu voi fi profesoară..."

Sînt visuri pe care pionierii și le apropie cu fiecare zi, cu fiecare lucru pe care îl realizează. De aceea, ei pot spune cu mîndrie „Sînt gata întotdeauna"!

ELENA TOFAN

Trepte spre viitor

Pe ulița principală a satului Bejghir, din Buhocii Bacăului, se profilează zveltă, „la roșu" — cum îi spun constructorii — noua clădire a școlii. În dimineața aceea zvon de cîntece pionierești scotea pe la porți localnicii. De la Buhoci soseau pionierii taberei locale: veniseră într-o acțiune de muncă patriotică să ajute la construcție.

...Lanțul viu al cravatelor pionierești într-o clipă umplu șantierul cu larmă și voie bună. Împărțiți în echipe, ca niște veritabili constructori, începură întrecerea. Care grup va termina primul stivuirea cărămizilor?

Trecînd din mînă în mînă dreptunghiul roș și aspru — cărămida — părea o ștafetă vestitoare a noului. Sus pe schelă, zidarii, primind-o, o așterneau pe patul de mortar, înălțînd-o rînd cu rînd tot mai sus. Jos, munca era în toi. Și deodată, ca un susur de izvor, porni cîntecul, la început șoptit, apoi mai tare, mai vioi: „Am cravata mea, sînt pionier, Mă mîndresc cu ea, sînt pionier!"... Au urmat apoi alte și alte cîntece, poezii, ghicitori. Și munca mai spornică le era! Lungu Maria și Odobișteanu Vasile, Ciobanu Viorica și Leteanu Maria, Humă Vasile și Alexe Maria s-au dovedit a fi cei dintîi la cîntec dar... și la muncă. Erau și cei mai curioși! Nu mai dădeau [illegible] Gheorghe Onofrei cu întrebările: „Cum preparați mortarul?", „Cum așezați rîndurile de cărămizi?", „De ce așa?", și cîte altele. Răbdător, tînărul zidar ținea o lecție cu totul nouă pionierilor: cum se înalță un zid, cum din mai multe ziduri se înalță o școală, o casă de locuit, o fabrică.

Iar pionierii au învățat și știu a înălța viitorul, noul, frumosul, viața lor de azi și de mîine pe trepte tot mai înalte.

D. Ț.



Florile îngrijesc alte... flori. (La blocul din Schitu Măgureanu nr. 27—33 din București).



Raidul nostru



PRIN TABERELE LOCALE DIN RAIONUL NOSTRU

Și în anul acesta, din raionul Craiova merg în tabere centrale și regionale mulți pionieri și școlari. Dar și pentru cei care au rămas acasă, vacanța de vară este plină de bucurii. Avem organizate 40 de tabere locale. Ele își desfășoară activitatea în zăvoaie, păduri, pe marginea rîului Amaradia și a Jiului, acolo unde natura e mai pitorească. Răsfoind jurnalele unităților de pionieri din tabere și programele de activități, poți reconstitui cu ușurință imaginile unor frumoase zile de vacanță

Activitate culturală bogată

Pasionați cititori, pionierii Cocean Ion, Dodan Alexandru, Golea Veturia din comuna **Breasta**, Dinculescu Daniel, Ruca Iulian și Moraru Georgeta din **Ghindeni** și mulți alții, sînt mereu prezenți la bibliotecă. Dar nu numai atît. De multe ori, în cadrul bibliotecilor se organizează recenzii, simpozioane literare ca cel intitulat „Înflorește patria noastră", la care și-au dat concursul toți pionierii și școlarii din Breasta.

Organizarea unor medalioane literare pe teme ca „Trăim o viață fericită" (de către taberele locale din **Gogoșu** și **Șopotu**), „Îți mulțumim partid iubit pentru grija ce ne-o porți" (de către cei din Coșoveni), „Pagini de vitejie" urmat de un film documentar romînesc au atras mulți pionieri și școlari.

Citirea presei și a cărților în colectiv, adunările organizate pentru cunoașterea diferiților eroi, diminețile de basm, șezătorile literare s-au dovedit și în această vacanță de vară folositoare, așteptate cu nerăbdare în taberele locale din **Gubaucea, Veluța** și **Sălcuța**.

Nu tot așa de bine stau lucrurile în taberele locale din comunele **Vîrvor, Ciutura, Sărbătoarea** și **Malu Mare**, care în afară de cîteva acțiuni patriotice, celelalte activități, care sînt tot atît de îndrăgite de copii, sînt organizate la voia întîmplării sau chiar de loc, deși sînt trecute în programele de activități ale taberelor.

Din taberele locale de pionieri din **Coțofenii din Față, Țuglui, Goiești** și **Veleni** nu-ți vine să mai pleci. Aceasta datorită faptului că activitatea cultural-artistică e bine organizată și totodată în aceste școli a devenit o tradiție organizarea programelor artistice (date la căminele culturale din comună sau din comunele învecinate), focurile de tabără, programele artistice date la ariile de treier sau la brigăzile de cîmp, audițiile de radio etc.

Vizitînd într-o zi tabăra locală de pionieri din comuna Veleni, la început am avut impresia că nu este activitate. La școală l-am găsit doar pe tovarășul director. „Ce faceți? l-am întrebat. Singur?"

— S-au dus cu tovarășul instructor la aria de treier. Vor să dea un mic program artistic.

— Vreți să mă însoțiți pînă acolo? l-am rugat eu.

— Cu plăcere, mi-a răspuns directorul școlii.

Acolo era brigada artistică, care a prezentat un program pe tema „Cinstim fruntașii din gospodăria noastră". Cîntecele, versurile și momentele vesele au plăcut nespus de mult colectiviștilor, pentru că se vorbea de munca lor, de ei, de cei harnici.

Din această tabără am plecat în comuna **Gogoșu**. Acolo era multă veselie, animație. Se învățau cîntece și jocuri pionierești. Seara, am mers cu micii artiști în... deplasare: la Căminul cultural din satul **Ștefanel**. Aici, brigada artistică de agitație a înveselit pe toți cei prezenți.

În tabăra de la Coțofenii din Față, așezată pe marginea Jiului, am asistat la concursul pentru „Cel mai bun recitator" și pentru „Cel mai bun cîntăreț".

Pioniera Gheorghe Gabriela, „cea mai bună cîntăreață", și Stoenescu Mariana, „cea mai bună recitatoare", au primit premii și... multe aplauze.

Acestea sînt doar cîteva din activitățile cultural-artistice din taberele locale din raionul nostru, dar aș putea să vă mai povestesc o sumedenie de lucruri despre felul cum pionierii organizează variate și interesante activități. Ceea ce e caracteristic însă, e faptul că peste tot te întîmpină veselia și bucuria acestor zile. Doar e vacanță!

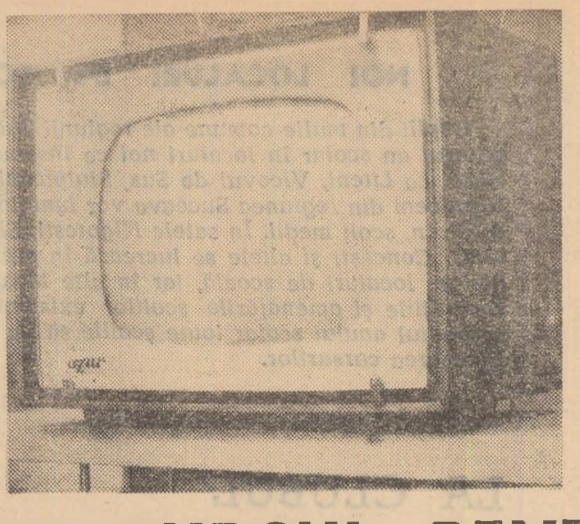
CONSTANTIN BUNOIU
secretar al Comitetului raional U.T.M. Craiova

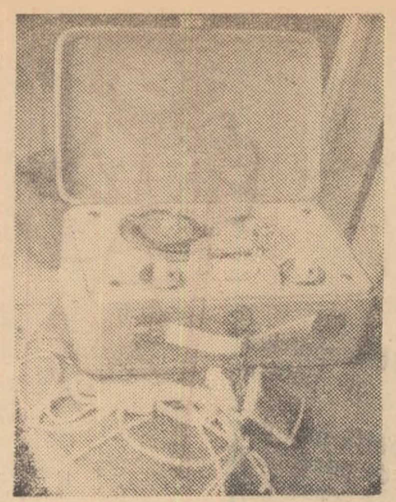


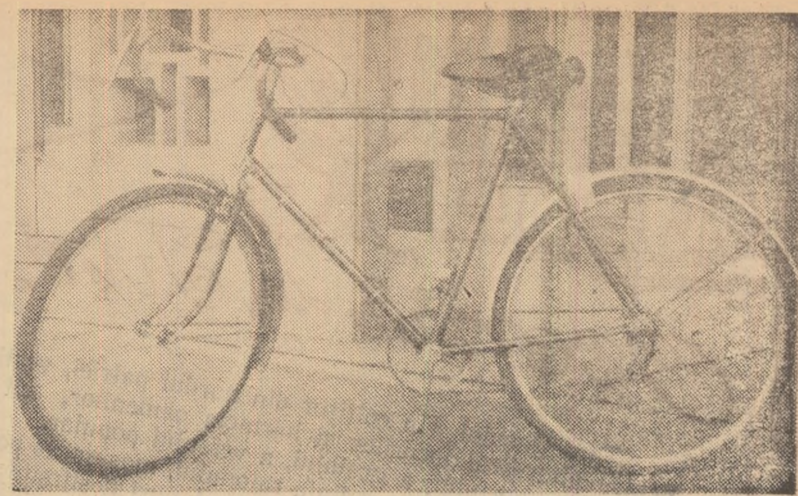
Nota redacției: „Scînteia pionierului" invită colectivele de conducere ale unităților de pionieri de la taberele din Vîrvor, Ciutura, Sărbătoarea și Malu Mare să citească articolul de față, să învețe din experiența unităților despre care se vorbește aici și să-și îmbunătățească activitatea.

Redacția invită, de asemenea, conducerea taberelor citate și pe instructorii superiori să-i ajute pe pionieri în îmbunătățirea activității lor de tabără, despre care să scrie apoi redacției.

„Scînteia pionierului"



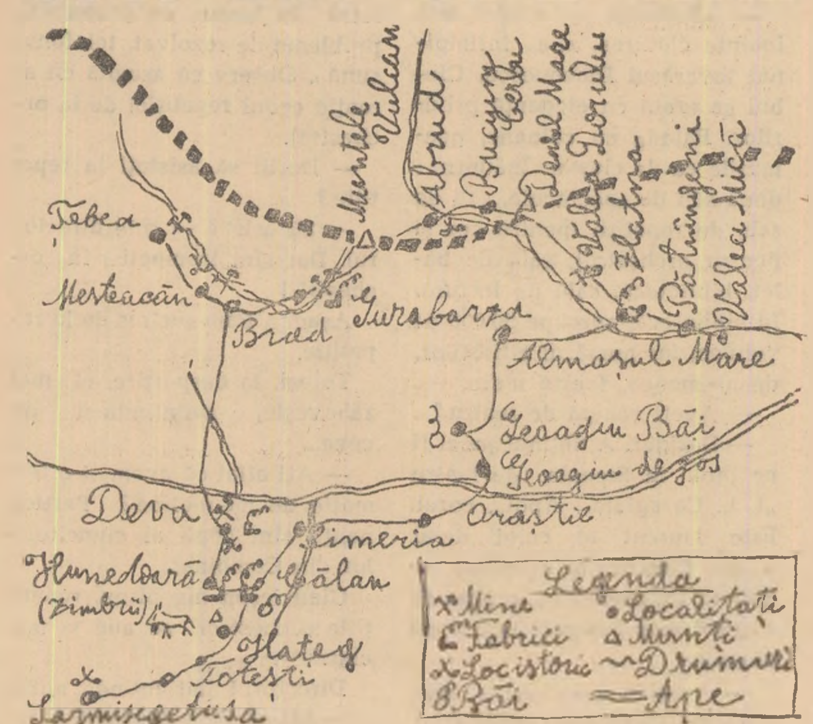




O parte din premiile oferite cîştigătorilor concursului.

CONCURSUL PENTRU CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE

Trei zile ca-n vis...



Excursia a fost organizată de şcoala din Valea Mică, la care ne-am ortăcit şi cîţiva elevi mai mici din Pătringeni. Ne-am pregătit jurnalele, haine şi mîncare pentru 3 zile şi ceva bani de rezervă. Mi s-a părut că pînă-i lumea nu mai plecăm! Dar în dimineaţa de 5 iulie 1963, la ora 6, maşina a stopat în faţa noastră şi toţi cei 34 de elevi împreună cu doi tovarăşi învăţători am plecat la drum.

— La revedere, satule drag! Părinţi iubiţi, ne vom întoarce mai cuminţi.

Zlatna, care creşte cu fabrici, blocuri şi şcoli noi şi Valea Dosului cu vestitele mine de mercur, le-am lăsat sub Dealul Mare. Facem o poză şi coborîm spre Buciumul Cerbului. Sosim în Abrudul vestit ca centru aurifer de pe timpul dacilor şi romanilor şi ca loc istoric în luptele iobagilor pentru un trai omenesc. Timpul fuge şi noi urcăm spre muntele Vulcan. Poposim la un izvor, mîncăm zdravăn, încingem o horă în care tragem şi colegi din partea locului, buceşeni sprinteni ce nu se lasă de ruşine. Ne place jocul, dar plecăm.

Nu peste mult vizităm Gurabarza unde sînt uzinele care aleg aurul şi alte metale scoase din pămînt, atelierele unde se pregătesc unelte şi alte lucruri pentru mine, precum şi joagăre pentru tăiat scînduri, ca şi o centrală electrică. Ne întîmpină muncitori, bărbaţi şi femei, care ne vorbesc cum altădată cîntecul „Munţii noştri aur poartă. Noi cerşim din poartă-n poartă" — spunea adevărul, dar azi conduşi de partid şi moţii stau acasă, muncesc cu drag şi trăiesc din belşug. La Brad, în Muzeul geologic am văzut şi, mai ales ni s-a povestit despre diferite minerale şi despre istoria mineritului. Comuna Mesteacănul, locul de unde a pornit Crişan la 31 octombrie 1784 spre răscoală, şi Ţebea unde-i gorunul lui Horia, şi mormîntul lui Avram Iancu au fost alte locuri de popas unde tovarăşii învăţători ne-au spus cum au luptat moţii pentru scăparea din robie. Drumul pînă la Deva a fost o plimbare foarte plăcută. Acolo am vizitat şcoala profesională, care ne-a şi găzduit o noapte. După o oră de odihnă, ne-am plimbat în centrul regiunii noastre, văzînd clădiri, blocuri şi parcuri noi, casa şi monumentul Dr. P. Groza, muzeul, am privit cetatea, ne-am jucat în parcul oraşului cu copii din Deva, apoi ne-am culcat. A doua zi la 6 am plecat din nou. Am vizitat Cetatea oţelului şi castelul lui Ioan de Hunedoara. La Uzinele „Victoria" din Călan am văzut cum se toarnă fierul şi ia diferite forme, iar un tovarăş muncitor ne-a îndemnat să fim silitori la învăţătură şi să ajungem şi noi muncitori fruntaşi. La băi ne-am răcorit că era cald.

În continuare vizităm Haţegul, colectiva din Toteşti, unde combinerul Ionel Murgu seceraseră multe hectare de orz şi obţinuse recoltă bogată. Am fost apoi în vechea capitală a Daciei, Sarmisegetuza cu cetatea, muzeul şi amfiteatrul său (unde colegul meu Cîmpean Aurel a omorît un şarpe şi a scos din el 5 ouă). Seara, ne-au plăcut mai mult ca orice zimbrii aflaţi în rezervaţiunea naturală de la Haţeg.

Duminică a fost cea mai frumoasă zi. Am văzut parcul cu arbori şi plante din toate colţurile lumii de la Simeria şi diferite animale şi păsări sălbatice: căprioare, cerbi, lopătari, dihori pisici sălbatice, iepuri, fazani, păuni ş. a. Apoi am fost la ferma de porci a G.A.S. Orăştie, doar mulţi dintre noi dorim să devenim muncitori în agricultură. O primire frumoasă ni s-a făcut de către elevii Şcolii agricole din Geoagiu. Ei ne-au arătat şcoala, loturile experimentale şi Staţiunea meteorologică. Am văzut tot felul de plante şi flori, aparate diferite. Am tras un haz de pomină aflînd că în laborator un coleg a vrut să guste un ciorchine de strugure de toată frumuseţea, de-ţi lăsa gura apă, şi cînd colo... era doar model făcut din sticlă colorată şi sîrmă.

Căldura era de 58 grade pe pămînt şi 40 grade la umbră. Aşa că scalda ce am tras-o în

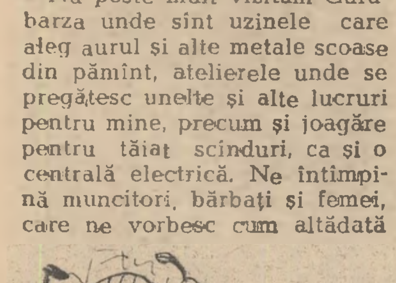


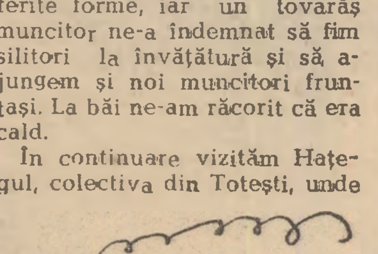
ştrandurile staţiunii balneo-climaterice din Geoagiu-Băi ne-a răcorit cît trebuie. Aici veniseră în această zi peste 4 000 de oameni ai muncii să-şi petreacă plăcut ziua de odihnă. Dar... timpul nu face popas!

Da, oricît ar fi de mare plăcerea de a mai sta, pe-nserate trebuie să fim acasă. Deci — iar la drum! Un popas în vîrf de munte la Almaşul Mare, comună electrificată, cu şcoală de 8 ani, cămin cultural, dispensar, maternitate, case noi cu radiouri şi biblioteci şi... acasă. La ora 20 ne-am aflat părinţii aşteptîndu-ne în drum, curioşi de cum am călătorit şi ce-am văzut. Dar întîi să ne lase să dormim pînă a doua zi, şi apoi să se ţină bine, că vom avea ce le povesti: frumuseţea neîntrecută a patriei, oamenii ce clădesc socialismul cu avînt, sate electrificate, oraşe noi, fabrici mari, aur în pămînt şi aurul holdelor pe cîmpurile colectivelor milionare, instituţii de tot felul, veselie, belşug şi bucurie, că trăim sub steagul Partidului Muncitoresc Romîn ce ne duce spre pace şi fericire.

Aşa ne-am petrecut, ca într-un vis frumos trei zile de excursie în regiune.

Text şi desene de
OLEA MARIANA
cl. a IV-a, Zlatna-Pătringeni, regiunea Hunedoara





Pionierii orădeni urmează iniţiativa pionierilor din Tr. Severin

Pe aici au fost lupte

Era în septembrie 1944. Pe aici, prin părţile Oradiei se dădeau lupte grele. Importante forţe hitleriste şi hortiste dezlănţuiau atac după atac. Aviaţia inamică bombarda şi mitralia armata eliberatoare. În faţa superiorităţii covîrşitoare a inamicului erau necesare rezerve noi. Şi atunci au început să sosească noi unităţi, care, intrînd imediat în luptă, au contribuit la oprirea acţiunilor ofensive inamice. Printre ele se număra şi Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu", care în acel moment se afla tocmai la sud-vest de Tg. Mureş. Pornind de acolo ea a traversat masivul Bihorului, cu înălţimi între 1 400-1 800 metri, pe poteci înguste şi prăpăstioase şi a ajuns la timp în raionul indicat. Fără a se odihni după marşul lung şi obositor, divizia a intrat direct în luptele pentru eliberarea oraşului Oradea.

...În poieniţă domneşte liniştea. Pionierii, cu respiraţia întretăiată ascultă. Cele povestite de tovarăşul locotenent colonel Circu Onişor îi interesează pe fiecare. Aflaseră ei, ce-i drept, şi de la părinţi unele amănunte, dar acum tovarăşul ofiţer le vorbea, ca să spunem aşa... calificat.

— Vedeţi, le arată el cu braţul larg deschis, dinspre Cihei veneau sovieticii, de dincolo — voluntarii noştri şi aşa, împreună, cot la cot, au respins contraatacurile fasciste, au înaintat victorios şi au eliberat întregul teritoriu al Romîniei, au contribuit mai apoi la eliberarea Ungariei, a Cehoslovaciei.

Pe şosea, nu departe de poieniţă, e un du-te vino continuu. Autobuze, motociclete... Sînt excursionişti din ţară şi oaspeţi de peste hotare. La Oradea ca de altfel, în întreaga ţară, au ce vizita. Fabrici şi uzine noi sau reprofilate şi renovate, blocuri moderne şi confortabile, şcoli noi, parcuri şi grădini — un oraş în plină dezvoltare.

...De acolo de lîngă căpiţele acelea, de pe dealul Cordăului, înainta alt grup...

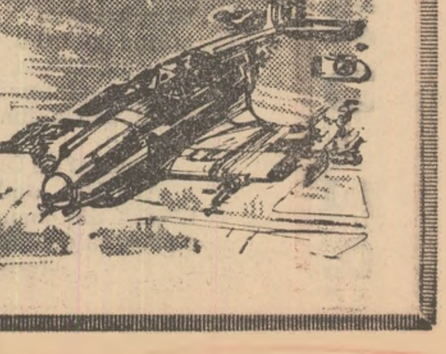
— E satul nostru, murmură un pionier.

— Din Cordău eşti? Locuitorii comunei voastre au primit cu entuziasm pe voluntarii romîni şi trupele sovietice. Mărşăluind spre Oradea, ne-a scos la drum chiar un băieţaş aşa, ca tine. I-am uitat numele! Era cam negricios şi... tare slab. Ca toţi copiii de oameni săraci.

Şi tovarăşul locotenent-colonel Circu Onişor povesti mai departe pionierilor din taberele locale din comunele Cordău, Haieu şi Cihei din raionul Oradea despre însemnătatea zilei de 23 August. Au vorbit şi pionierii. Bungău Elena a povestit despre pionierii din Haieu, despre copilăria lor fericită. Pop Silvia, Creţ Maria, au „vorbit" prin intermediul versului, care exprima de fapt dragostea lor adîncă pentru patria noastră socialistă, pentru partid, călăuzitorul întregii noastre vieţi.

Un buchet de flori, două, cincizeci... Fiecare pionier adusese cîte unul. Le-au depus la monumentul ostaşilor romîni căzuţi pe pămîntul patriei, atunci în zilele crunte de luptă cu fasciştii. Sînt flori gingaşe ale recunoştinţei.

GETA COSTIN







Oșenii din Turț

Țara Oașului. Un colțișor din nordul patriei, vestit deopotrivă pentru pitorescul locurilor și hărnicia oamenilor, cît și pentru frumusețea portului, a graiului, a versului popular.

...De la Negrești, reședința raionului, mașina ne poartă mai departe, peste dealuri și coline, printre lanuri nesfîrșite de porumb și floarea-soarelui, către inima Țării Oașului. După cîteva ceasuri de drum, iată-ne ajunși la Turț, sat mare și bogat, pur oșenesc. Privit de sus, de pe dealul Băbiu, Turțul, cu puzderia lui de case acoperite cu țiglă ce strălucesc în amurg, presărate printre livezi de pruni și meri, pare un autentic tablou de Grigorescu. Pătrunzînd pe ulițele satului, pitorescul imaginii este întregit de pulsul nou al vieții. Grupuri de oșeni, tineri și vîrstnici, îmbrăcați în originalele lor costume — fetele în fuste largi, înflorate și cu salbe bogate la gît, flăcăii cu pantaloni largi din pînză albă, cu pălării din paie pe care sînt prinse pene și flori viu colorate — se întorc cîntînd de la munca cîmpului. La sediul colectivei, consiliul de conducere, brigadierii, șefii de echipe s-au întrunit la sfat pentru a stabili sarcinile ce revin colectiviștilor în actuala campanie agricolă. Intre timp, tovarășa Oltea Macovei, directoarea școlii de opt ani din sat, se oferă să ne fie ghid prin Turțul socialist de astăzi. Cum era și firesc, primul popas l-am făcut la școală, o clădire cu etaj, mare, impunătoare, cu opt săli de clasă, laborator, bibliotecă, ridicată în urmă cu un an. Am vizitat apoi celelalte edificii social-culturale înălțate la Turț în anii puterii populare: dispensarul uman, casa de nașteri, grădinița sezonieră, farmacia, dispensarul veterinar, magazinul universal, internatul școlii de opt ani, căminul cultural... Cînd am revenit în centrul satului, seara intrase de mult în drepturile ei. Dar satul nu dormea. Becurile electrice împrăștiau în jur o lumină vie, puternică, iar din difuzoarele stației de radioamplificare se revărsa o melodie săltăreață, presărată ici-colo cu strigături oșenești. La bibliotecă activitatea era în toi. Zeci de oșeni, tineri și vîrstnici, foiau în jurul rafturilor în care se găseau rînduite peste 7 000 de volume. Apoi s-au îndreptat cu toții spre sala căminului cultural unde cei mai tineri artiști amatori din sat — păpușarii școlii — urmau să dea viață pe scenă personajelor din „Capra cu trei iezi" și „Vulpoiul croitor".

Imaginea Turțului de acum trei-patru decenii, cu aproape toți locuitorii analfabeți și atinși de tuberculoză, a dispărut pentru totdeauna. Astăzi, satul de la poalele munților Oaș, Turțul, s-a ridicat prin grija partidului, la un nivel de trai și civilizație demn de zilele însorite pe care le trăim.

A. MIRCEA





NOI LOCALURI DE ȘCOALĂ

Copiii din multe comune ale regiunii Suceava vor începe viitorul an școlar în localuri noi ce însumează 270 săli de clasă. La Liteni, Vicovul de Sus, Stulpicani, Dumbrăveni și Vorniceni din regiunea Suceava vor funcționa, începînd din acest an, școli medii. În satele Nigotești, Sipoteni, Dumbrăvița, Concești și altele se lucrează în prezent la finisarea noilor localuri de școală, iar în alte localități au început reparațiile și amenajările școlilor existente, astfel că la începutul anului școlar toate școlile să fie pregătite pentru începerea cursurilor.

LA CLUBUL „SIDERURGISTUL"

Sîntem la Hunedoara, orașul siderurgiștilor. Oare muncitorii de aici se pricep să struneasca numai rîurile de foc, numai giganții furnalelor? Am stat de vorbă cu tovarășul Ion Diaconescu, directorul Clubului.

— ...Probabil ați vizitat mai înainte clădirea, m-a întîmpinat tovarășul Diaconescu. Clubul se arată cu eleganță privirilor. Fațada cu coloane, geamurile ca de cleștar. Înăuntru: două săli de spectacole, săli de șah, de repetiții (pentru cor și pentru orchestră), sală de balet, bibliotecă, sală de lectură. În bibliotecă, aproape 50 000 de volume, iar numărul cititorilor, de asemenea, foarte mare.

— Aveți echipă de teatru?...

— Desigur. A obținut locul II pe țară la Bienala de teatru „I. L. Caragiale". Apoi... corul. Este laureat al celui de-al VI-lea Concurs al artiștilor amatori. De asemenea, echipa de dansuri este laureată la același concurs.

— Aveți și o orchestră bună, din cîte mi-au spus muncitorii.

— Cred că se aude, zîmbește directorul. (Pînă în birou pătrund acordurile unei simfonii).

— Aș putea să cunosc cîteva nume de artiști amatori, care s-au evidențiat la club?

— Cu plăcere: electricienii Marin Dumitru, Stoica Amoș, strungarul Pirtea Petru, maistrul Kiș Iosif... dar mai sînt mulți alții! (Tovarășul director este foarte ocupat: mereu se intră în birou cu propuneri, probleme de rezolvat, telefonul sună... Observ că ascultă cu atenție ecoul repetiției de la orchestră).

— Doriți să asistați la repetiție?

— Să asist? — rîde directorul. Dar sînt trompetist în orchestră!

Așadar, l-am sustras de la repetiție.

Totuși, la despărțire, el mai zăbovește, amintindu-și de ceva...

— Ați aflat că avem și o formație de mandoline? Participanții sînt copii ai muncitorilor din Combinat.

Cînd ieșim din birou, repetițiile orchestrei se aud și mai clar.

Directorul îmi întinde mîna.

— Mă scuzați, dar mă așteaptă orchestra.

Și urcă grăbit pe scări, spre sala de repetiții.

M. MICU

PE-UN PICIOR DE PLAI

Spune, spune, Oltule...

Oltule, ce iute vii
Dinspre tîrg de la Sibii,
Spune toate cîte sînt
Pe al nostru drag pămînt,
Spune-i Dunării bătrîne
Să își mîie valu-n spume
Și să ducă peste mări,
Peste țări și peste zări
Veste bună de la noi
Că nu mai avem ciocoi
Să ne-njuge ca pe boi,
Să tragă brazdă cu noi.

Spune, Oltule, rîu drag
C-azi avem și noi un steag
Roșu, parcă-i rupt din soare;
Steagul oștii proletare
Ce-a adus eliberare.

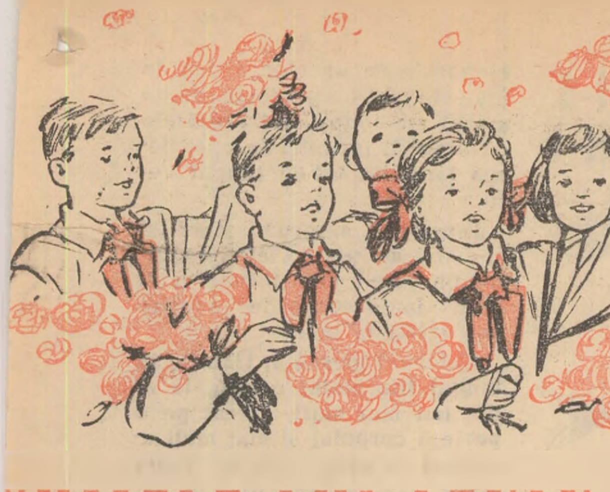
Spune, Oltule drag, spune
Că zidim o nouă lume
Fără regi, fără boieri
Ce ne-au supt pînă mai ieri
Vlaga și sudorile
Pe toate cărările,
Visul tinereților
Zîmbetul bunicilor.

Spune că azi horile
Mîndre-s ca cicorile,
Vii ca și privirile
Ce aprind iubirile.
Și să-i spui, Oltule, spui
Că mult îi mulțumim lui,
Dragului, partidului.

(Culeasă de DUMITRU ANGHEL, de la RADU EPURE, din comuna Gliganu de Jos, raionul Costești, reg. Argeș)



Foto: GR. PREPELIȚĂ



NUMELE LUI LENIN ÎN INIMA FIECĂRUIA

Material scris special pentru „Scînteia pionierului"

...De cum a început întrecerea unională pentru cel mai bun detașament, copiii au ghicit că „Portul Învingătorilor" este golful de la poalele muntelui Urs, în Crimeea, unde se află tabăra principală pionierească, Artek. Aici, în vara acestui an vor veni la Adunarea Unională detașamentele învingătoare în concurs.

Deviza **„Numele lui Lenin în inima fiecăruia"** a fost propusă chiar de către pionieri.

Nu-i așa că această deviză este splendidă și te îndeamnă să mergi înainte ?

Numele lui Lenin în inima fiecăr[illegible]!... Aproape că nu există școală unde copiii să nu fi organizat colțul muzeului Lenin. Pentru acest muzeu, copiii Școlii nr. 6 din orașul Vladimir au amenajat o sală întreagă. În timpul expedițiilor, copiii au vizitat pe toți oamenii din regiunea lor care l-au văzut pe Lenin, s-au întîlnit cu el sau au lucrat sub conducerea lui. Și cît de mult a însemnat fiecare amintire despre Ilici! Ei au aflat că, în ajunul mișcării revoluționare, Lenin a fost în regiunea lor. Au căutat casele, care au fost vizitate de el, au mers pe drumul pe care a mers Lenin. Jurnalul de zi al școlii este o povestire minunată despre schimbările uimitoare din regiune înfăptuite de comuniști, care îndeplinesc îndemnurile lui Ilici. Ei au un prieten la Paris — cunoscutul ziarist Pierre Curtard. El a trimis copiilor în dar cartea sa **„Lenin la Paris"**. De asemenea, ei întrețin corespondență cu comuniștii din Elveția, unde Lenin a trăit mulți ani, cu locuitorii din satul polonez Poronino, de unde Lenin a condus activitatea bolșevicilor ruși.

Numele lui Lenin în inima fiecăruia...

Lui Lenin îi dedică copiii cele mai curajoase acțiuni ale lor. Iată, spre exemplu, detașamentul tinerilor turiști al unei unități din Kiev, condusă de instructorul Kim Vahlis. Există în Crimeea Stîncile Negre. Pe cea mai înaltă dintre ele, Maiak, încă nu a ajuns nimeni. Copiii însă au cucerit această înălțime și au așezat pe acest mare piedestal bustul lui Lenin.

Pionierii din Leningrad au lansat chemarea de a aduna metal din care să se construiască un mare vas oceanic. Le-au răspuns pionierii Școlii nr. 40, din Harcov ; „Adunăm atîta metal încît să fie suficient pentru construcția unei rachete cosmice și ea va purta numele „Pionier"...

Detașamentele de pionieri din întreaga Uniune Sovietică navighează curajos pe marea activităților pionierești, descoperind și îndeplinind o mulțime de lucruri „care încă nu au mai fost". Și timpul ce repede zboară !... Învingătorii se vor aduna în Portul... învingătorilor !

SLAVA CIUMAKOV
„Pionierskaia pravda"

Semnarea tratatului privind interzicerea experiențelor nucleare

La începutul acestei săptămîni a fost semnat, la Moscova, **Tratatul cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă**, încheiat între **Uniunea Sovietică, S.U.A.** și **Marea Britanie.**

Popoarele țărilor socialiste, toate popoarele iubitoare de pace din lume au primit cu vie satisfacție vestea încheierii acestui Tratat, el constituind un pas important spre destinderea încordării internaționale, pentru întărirea păcii în lume.

Conștiente de pericolul grav pe care îl reprezintă cursa înarmărilor și stocarea armelor atomice și cu hidrogen, statele socialiste, alte state iubitoare de pace, popoarele lumii militează în continuare, cu perseverență, pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru crearea de zone denuclearizate în diferite părți ale lumii, pentru interzicerea și distrugerea armelor atomice și cu hidrogen, pentru dezarmare generală și totală.

Alături de guvernele celorlalte țări socialiste, guvernul R. P. Romîne și-a adus și-și aduce contribuția la rezolvarea acestor probleme vitale pentru cauza păcii, sprijină întrutotul tratatul de curînd semnat la Moscova. **„Guvernul Republicii Populare Romîne** — se arată în declarația dată publicității zilele acestea — **se declară gata să devină parte la Tratatul privitor la interzicerea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă".**

Ei au luptat în August (I)

MISIUNE ÎN SPATELE FRONTULUI

Copiii stau roată în jurul focului. Noaptea a învăluit pădurea, dar focul de tabără le mîngîie și le luminează privirile cu licărul său. Bătrînul muncitor stă alături, pe iarbă. Nu-i chiar așa de bătrîn, dar anii de luptă și muncă i-au albit înainte de vreme tîmplele, i-au săpat cute pe obraji. Acum a venit aici, în poiană, ca invitat al pionierilor, să le povestească despre zilele de foc ale insurecției din august 1944.

Și el, cel care a luptat alături de mii de muncitori, soldați și ofițeri patrioți, povestește. Cîte n-au văzut ochii lui vii, albaștri !

Le vorbește copiilor despre comuniștii care, înfruntînd moartea, au pregătit măreţul act de la 23 August 1944, care au lămurit chiar în liniile de front soldații și i-au îndrumat să întoarcă armele împotriva fasciștilor, povestește despre muncitorii care au luptat vitejește să-și apere uzinele de furia fasciștilor, despre eroismul întregului nostru popor, pornit pe calea vieții socialiste, cale deschisă de acel frumos august 1944.



...Căsuța de chirpici privea, cu ferestre oarbe, ulița prăfuită și zdrențuită de obuze. Fusese cîndva o căsuță moldovenească, cu mușcate-n ferești și primitoare. Rămăsese acum din ea numai un perete și coșul sobei, fumegînd încă. O lovise obuzul în plin.

De sub niște trențe, ieși un om slab, cu obrajii subți și neras de mai multe zile. Hainele ostășești erau rupte și ele. Se opinti parcă în pușcă și se săltă. Se scutură de praf, își aranjă chipiul și o porni ferit pe uliță. De cu noapte își rostuise adăpostul în casa dărîmată. Venise aci în straie țărănești și abia le schimbase pe cele de ostaș. Acum, astfel echipat, cerca să meargă în unitatea stabilită.

Cînd făcu cotul spre primărie, se întîlni cu o patrulă de ostași. Repetă datele pe care le învățase pe de rost : *„Soldat fruntaș Petre Avasilichioaie. Regimentul 4, compania doua, grupa..."* Aceasta era noua sa identitate. Da, spusese bine datele. Patrula îi înapoie carnetul, îl măsură de pe urmă cu privirea o vreme, apoi îl lăsă să se ducă într-ale lui.

Avasilichioaie trecu linia satului, urcă dealul unde, sub meri, se încurca geometria șanțurilor de apărare, și se duse către compania a doua.

Îl luă în primire un majur.

— Tu d-unde ești, mă ?

Avasilichioaie întinse carnetul.

— Ești mut ? — se oțărî majurul la el. Apoi se-ntoarse către sergent : Trece-l, mă, în controale... deocamdată ! și rîse strîmb.

„Deocamdată" — repetă Petre. Ăsta abia m-a zărit și se gîndește să mă-nmormînteze... să mă șteargă din controale.

— Cum îi acolo, acasă, camarade ? — îl întrebă un ostaș.

— Bine... ca-n vreme de război, deh — răspunse Petre.

— Da' de ruși ce mai știi ?

— Îs pe-aproape, auzii. Pe la Botoșani...

Un căpitan se-apropie și ostașii săriră în poziție de drepți.

— Care ești, mă, Avasilichioaie, trimis de divizie ? întrebă ofițerul.

— Eu, să trăiți ! — făcu Petre un pas înainte.

— Hai cu mine !

O apucă pe urma ofițerului.

La cotul tranșeii, căpitanul se opri.

— Ei, cum e ? — șopti el întrebarea.

— Curînd — surîse Petre. Sovieticii-s la doi pași. În țară... la București... se pregătește ceva. Trebuie să fim gata... Azi, mîine...

Sus, pe lîngă șanț, bocăniră pași. Căpitanul se săltă și privi.

— Ce e ? — întrebă Petre.

— Un sergent... unul Pogăreanu... îl duc să-l execute.

— De ce ?

— Și-a-ndemnat grupa să treacă la sovietici...

— Mda... — oftă Petre. Tot mai greu se-mpacă soldații cu soarta nefericită ce le-o pregătește Antonescu...

Scoase din raniță, de la fund, o cutie de conserve.

— Ia-o ! — i-o dădu căpitanului.

— Aicia-s ?

— Aici... 300 de fluturași. Uite, ca ăsta ! — și Petre scoase unul din căptușala chipiului și-l lipi pe perete.

— *„Soldați ! Călăul Antonescu vă trimite la moarte sigură,* — citi căpitanul. *Luptați pentru ieșirea din acest război criminal. Afară din țară cu hitleriștii ! Jos teroarea fascistă !".*

Semnat : „Partidul Comunist din Romînia".

Petre îi apucă mîna mai sus de cot și i-o strînse puternic, muncitorește.

— Curaj — șopti el și... pe curînd... Pe curînd !..

— Pe curînd — șopti și căpitanul. Fluturașii vor apare în toate regimentele diviziei. La revedere, tovarășe !

EM. E.

Pescuitoarea de perle

E o fată mlădie, cu părul tăiat scurt și negru ca abanosul. Îmbrăcată sumar, se cufundă în apa oceanului. Poartă pe cap o pălărioară albă, pe față — o mască din sticlă transparentă, pe cap — un costum din mătase albă.

Și-a început de mult meseria, deși e foarte tînără. Așa își încep meseria toate tinerele japoneze care vor să devină pescuitoare de perle.

N-avea 11 ani cînd s-a cufundat pentru întîia oară în adîncul oceanului după scoicile purtătoare de perle. Acum are 18 și tot mai greu îi vine să lucreze acolo, în adîncurile negre.

O dată, a stat atît de mult sub apă, că cei de sus au crezut c-a înghițit-o vreun rechin. Dar n-a fost așa — s-a întors cu bine.

— Bravo, a felicitat-o supraveghetorul, ai stat peste 2 minute. Patronul vrea să concedieze cîteva din voi și tu erai pe listă...

N-au mai dat-o afară, și-a păstrat postul.

La fund, în apele reci și întunecate, țîșnesc adesea rechinii. Costumele de aceea-s albe, să-i sperie pe rechini. Dar nu totdeauna rechinii se sperie și omul trăiește mereu cu teama că dacă nu azi, atunci mîine i-ar putea veni de hac vreun rechin.

Adesea se povestește că patronul o să aducă baloane cu oxigen sau alte aparate, dar totul rămîne numai un zvon și ele, pescuitoarele, coboară mai departe încurajate doar de forța propriilor... plămîni !

Cînd apa e rece, pe mal se aprind focuri, să se încălzească cei care coboară în adîncuri...

Acum, istovită, fata stă pe malul nisipos, cu genunchii îmbrățișați și se gîndește. Azi mai lucrează — dar mîine ? Deja o mulțime de pescuitoare, mai tinere, au început să stea sub apă mai mult decît ea. În curînd, supraveghetorul o va chema și-i va spune să se angajeze în altă parte. Dar unde? Cine o va mai primi ?

Apa oceanului îi joacă-n priviri. Tristețea se întrece cu noaptea — care coboară — și colorează dureros fruntea.

Ce va fi mîine ?

Dar vocea supraveghetorului nu-i dă pace :

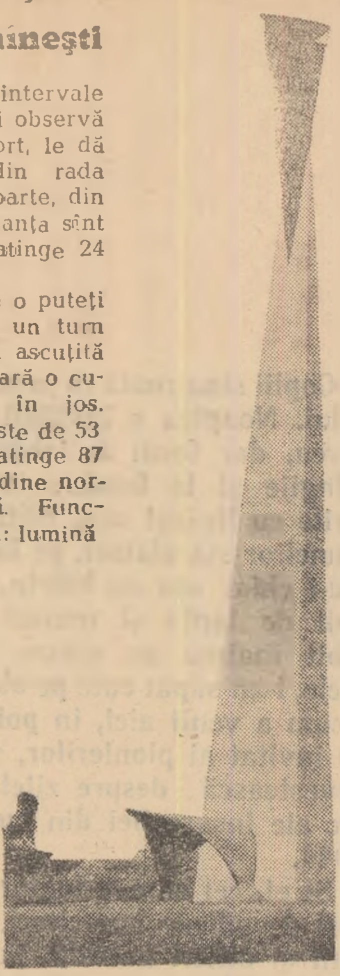
— Hai, e rîndul tău.

Valurile reci, negre, au înghițit-o. Și acolo, în abisul de apă, nu-i timp de gîndit...

Farul de la Constanța realizare a tehnicii romînești

E noapte. Din cînd în cînd, la intervale regulate, navigatorii din largul mării observă sclipirile lui: farul îi invită spre port, le dă cale liberă. Vapoarele intră și ies din rada portului fără nici un pericol. De departe, din larg, luminile noului far de la Constanța sînt reperate de vase. Vizibilitatea sa atinge 24 mile marine (aproape 46 km).

Ziua, farul are înfățișarea pe care o puteți vedea în fotografia alăturată. Este un turn alb din beton în formă de piramidă ascuțită cu trei fețe, avînd în partea superioară o cupolă piramidată albastră cu vîrful în jos. Înălțimea construcției față de bază este de 53 metri, dar față de nivelul mării ea atinge 87 metri. Este situat la 44⁰09'05" latitudine nordică și 28⁰37'9" longitudine estică. Funcționează cu următoarele caracteristici: lumină albă grup două sclipiri (sclipire 0.4" întuneric 6'6", sclipire 0.4" întuneric 22" perioadă 29.8").



Silueta noului far este încă o podoabă a litoralului romînesc. Alături de celelalte construcții, care fac din țărmul nostru la Marea Neagră un loc încîntător, reprezentativ pentru înfățișarea nouă a patriei socialiste, farul de la Constanța este încă un succes al tehnicii romînești.

PESCARII AMATORI

Dacă mergeți la mare, nu uitați să luați cu voi și uneltele de pescuit. Pe lîngă țărmul mării, în apropierea digurilor sau pe fundul pietros de sub faleze, veți întîlni pești feluriți. Unii trăiesc tot timpul prin aceste locuri. Alții vin numai într-o anumită perioadă a anului, cînd au loc așa-numitele migrații. În asemenea ocazii, cîrduri numeroase de pești se apropie de litoralul nostru, uneori numai în trecere, alteori pentru a rămîne mai mult timp. Să încercăm să facem cunoștință cu o parte din acești pești, care ne pot îmbogăți vacanța cu o preocupare plăcută.

Peștii pe care-i vom întîlni mai ușor sînt guvizii (desen 1). Ei trăiesc în apele sărate ale mării, dar se simt bine și în apele lacurilor litorale, ba chiar și în apele dulci. Sînt mai multe soiuri de guvizi, au chiar și nume felurite, dar fiind înrudite îndeaproape, pot fi recunoscute ușor. Noi îi putem prinde cu momeli din carne de vită, garizi sau creveți (niște răcușori) sau chiar cu bucăți de pește curățat de piele.

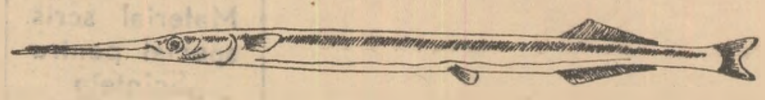
Stavridul **este un alt pește care ne interesează (desen 2).** Are o culoare verzuie, cu pete mari întunecoase pe spinare. Laturile și burta sînt argintii. Trăiește în largul mării; de țărm se apropie vara, adică tocmai în timpul vacanței.



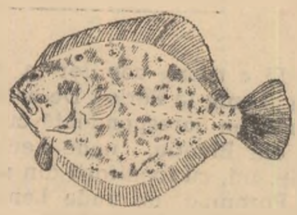
Guvidul



Stavridul



Zărganul



Calcanul

Zărganul are trupul lung și subțire (desen 3). Capul i se alungește ca un cioc. Falca de jos este mai lungă decît cea de sus și amîndouă sînt presărate cu dinți. Îl întîlnim în apropierea țărmului tot în timpul verii.

Este bine să cunoaștem și chefalul, un pește vioi și bănuitor pe care-l vom prinde mai greu la începuturile noastre pescărești la mare.

Calcanul (desen 4) **trăiește în lungul litoralului nostru, la adîncimi mai mari, culcat pe o parte a corpului și mai mult acoperit cu nisip. Este un pește mare, care ajunge pînă la cîteva kilograme, cu corpul în formă de romb, înalt, cu ochii pe aceeași parte.**

Și-acum, dacă știți cîte ceva despre acești pești, mai rămîne... să-i prindeți! Pentru aceasta, rugați pe un tovarăș pescar mai vîrstnic să vă dea primele îndrumări, la marginea apei. Cît despre felul cum îi veți prepara, ca să fie cît mai gustoși, ultimul cuvînt să-l aibă... mama.

N. RĂDULESCU

Pe Valea Jiului

Reportaj: MARIA NEGREA
Fotografii: AGERPRES

La 11 August, în amintirea eroicei greve a muncitorilor mineri din anul 1929, în întreaga țară se sărbătorește „Ziua minerului".



Intrarea minerilor în schimb.

Viața Anei Golcea, eroina cunoscutului film romînesc „Lupeni 29", cuprinde ani grei de suferințe pe care i-au trăit mii de familii de mineri din Valea Jiului.

Pe atunci, în vremea tinereții Anei Golcea, Văii Jiului i se spunea Valea Plîngerii.

Minerii erau siliți de patroni să lucreze în condiții grele, tăind cărbunele cu tîrnăcopul, cărîndu-l cu „sania" la care se înhămau ca animalele. Mai apoi, „sania" a fost înlocuită cu vagonetul, care trebuia însă încărcat cu lopata și împins de muncitori pînă la buncher. Exploziile de grizu și bolile profesionale cauzate de grelele condiții de muncă, făceau ravagii în rîndurile minerilor. Iar cînd stăpînii minelor hotărau să le închidă, minerii rămîneau pe drumuri. „În toată Valea Jiului — *scria* Scînteia *în anul* 1932 — avem 16 000 de muncitori șomeri; cu familiile, avem cîteva zeci de mii de muncitori fără nici un ajutor".

Zilele acelea întunecate ale „Văii Plîngerii" le sînt cunoscute copiilor de astăzi doar din povestirile părinților și bunicilor lor, din filme. În jurul lor, copiii de astăzi ai Văii Jiului, ca și numeroși turiști, care vizitează aceste meleaguri, văd înălțîndu-se siluetele instalațiilor moderne ale industriei cărbunelui ridicate în anii puterii populare, blocurile luminoase, spitale și clădiri social-culturale, școli fremătînd de voioșia copiilor sănătoși, fericiți.

În galeriile minerilor instalații moderne de primenire a aerului asigură în permanență condiții optime de muncă. Locul tîrnăcoapelor l-au luat ciocanele pneumatice, havezele și plugurile mecanice. Vagonete vîrfuite de cărbuni circulă cu viteză trase de locomotive Diesel-electrice fabricate în țara noastră. Instalațiile moderne introduse în anii noștri au creat condiții pentru creșterea continuă a gradului de mecanizare a muncii. Tăiatul cărbunelui, transportul în abataje) și în galerii a fost complet mecanizat. Havezele (ferăstraie mecanice, care se deplasează de la un capăt la altul al abatajului) taie cărbunele mărind mult productivitatea muncii. Crațerele**) scot cărbunele din abataje în galerii. Acolo unde nu intră haveza, perforatoarele electrice de mare putere, fabricate și ele în țara noastră, reduc la minim eforturile fizice.*



Echipa de electricieni pregătește instalațiile electrice la mina Dilja din Petroșani.

Au fost deschise mine noi. Unele mine, cum sînt cele de la Vulcan și Uricani, închise de capitaliști pe motiv că le aduceau prea puțin... profit, au fost redeschise de regimul nostru. Cărbunele Văii Jiului iese la suprafață în cantități tot mai mari, luînd drumul Hunedoarei și Reșiței, centralelor electrice etc.

A fi miner astăzi e o mîndrie. Școlile profesionale pregătesc și trimit în fiecare an în rîndurile minerilor noi promoții de tineri cu o temeinică pregătire tehnică. Mulți pionieri au învățat în aceste școli și sînt astăzi mineri fruntași. Conștienți că muncesc pentru ei, pentru poporul muncitor stăpîn al minelor și al tuturor bogățiilor țării, minerii Văii Jiului participă cu însuflețire la întrecerea socialistă pentru a da patriei cărbune mai mult, mai ieftin și mai bun.

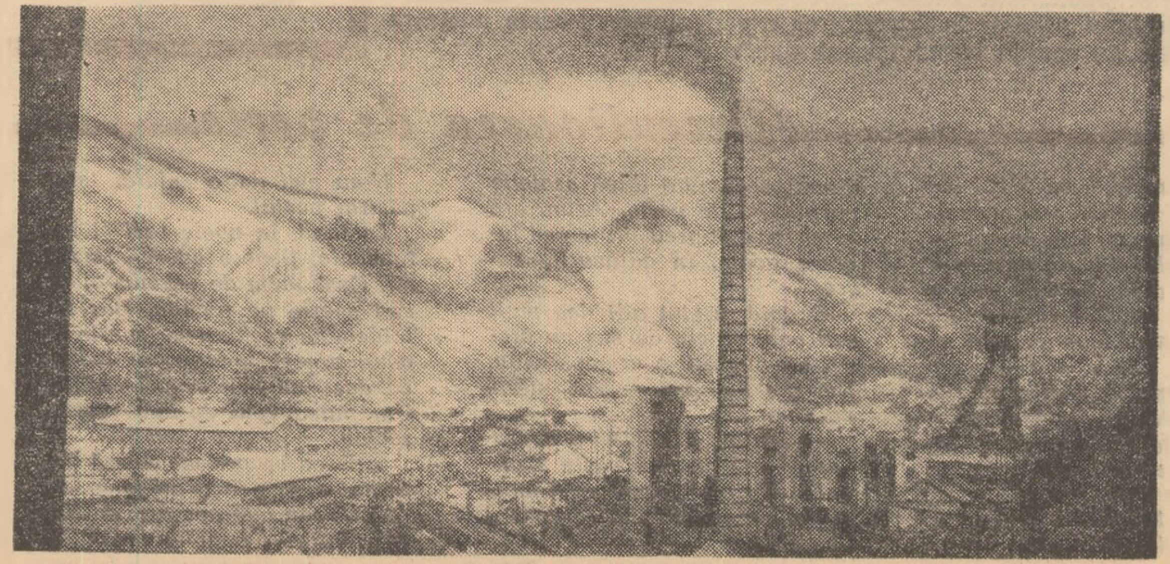
Printre minerii fruntași și inovatori, care au obținut în muncă rezultate deosebite se numără și Florea Olteanu de la Vulcan, Dascălu Ștefan de la Lupeni, Biro Iosif de la Petrila, Buda Ion de la Uricani, Rebedea Miron de la Lonea, Niculescu Vasile de la Aninoasa, și mulți, mulți alții. Ei răspund astfel încrederii pe care le-o acordă partidul, condițiilor minunate de viață ce le sînt asigurate.

Urmașii generației Anei Golcea, au parte în zilele noastre, ale socialismului victorios, de o adevărată viață omenească. Politica înțeleaptă a partidului a transformat vechea „Vale a Plîngerii" într-o „Vale a bucuriei".

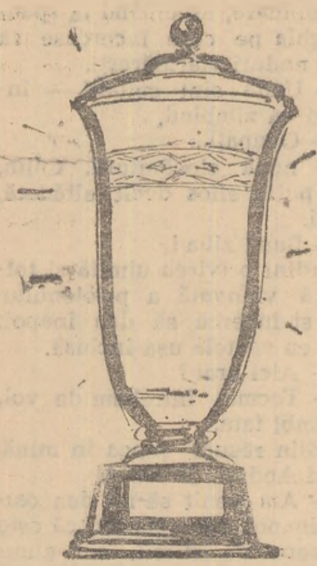
---

*) = locul de muncă de unde se scoate cărbunele.

**) = benzi rulante, care transportă mecanic cărbunele din abataj.



Orașul minier Petrila.



Cupa Scînteii pionierului la natație

S-au încheiat întrecerile primei etape

De cîteva zile s-au încheiat întrecerile primei etape a celei de a XIII-a ediții a Cupei „Scînteii pionierului" la natație. Timp de aproape trei săptămîni, între 16 iulie — 4 august, bazinul de înot de la Palatul pionierilor din Capitală a găzduit zilnic întreceri, din toate raioanele Bucureștiului. Ca și anul trecut, cele mai multe concursuri în cadrul acestei etape au fost organizate de taberele pionierești din raionul Lenin. *Taberele din acest raion au fost, de altfel, primele, care și-au desemnat campionii ce vor participa în cursul acestei săptămîni la faza raională.*

La sfîrșitul săptămînii trecute, ultimele concursuri organizate în cadrul primei etape au prilejuit pionierilor din taberele raionului Grivița Roșie dispute pasionante. Cea mai pasionantă rămîne însă disputa furnizată de proba de 33 m liber. După aproape jumătate din distanță, nici un concurent nu luase avans. Abia cu 10 m înainte de final, Călin Ion (Școala medie nr. 6) sprintează și reușește să cîștige. L-au urmat, la o lungime de braț, colegii săi Nistor Vasile și Oroș Ionel, care au venit astfel pe locurile doi și respectiv trei.

La 66 m bras, lupta pentru primul loc s-a dat de la început și pînă la sfîrșit între doi concurenți: Ionescu Nicolae și Ionescu Vasile (ambii de la Școala medie nr. 6). După 33 m liber primul întoarce Ionescu Nicolae. El are un avans de aproape 3 m. Slăbind ritmul însă este depășit și astfel cîștigător devine Ionescu Vasile. La celelalte probe (33 m bras și 66 m liber) frumoase rezultate au obținut Petrescu Dumitru, Enache Nicolae și Vlădulescu Florin, toți de la Școala medie nr. 6. Cum s-ar spune, Școala medie nr. 6 a fost la... înălțime. Să vedem însă ce vor spune întrecerile fazei pe raion.

Nu uitați, dragi copii! Cîștigătorii celei de a doua faze a competiției vor participa la finala Cupei „Scînteii pionierului" ce va avea loc în ziua de 18 august la Palatul pionierilor.

TEODOR CRISTIAN

Cursuri de înot

La bazinul de înot de la Palatul pionierilor din Capitală au început înscrierile pentru Cursul de învățare a înotului. Noua serie va începe la data de 13 august.

Durata unei serii este de 14 zile.

Înscrierile pentru noua serie se fac zilnic între orele 9—11 și 16—18.

Înscrieți-vă, dragi copii, în număr cît mai mare, deoarece aveți posibilitatea ca numai în 14 zile să învățați să practicați acest sport frumos și util, necesar fiecăruia dintre voi.



Iată-i pe concurenții raionului 1 Mai din Capitală făcînd încălzirea pentru startul din cadrul Cupei „Scînteii pionierului" la natație.

În curînd — MAREA SĂRBĂTOARE

În curînd va sosi marea sărbătoare de 23 August — scrie pioniera **Frunzetti Anca** din **București** — iar noi, pionierii, ne pregătim cu mult drag în cinstea acestui eveniment. Facem repetiții pentru programul artistic pe care-l vom prezenta; învățăm cîntece și poezii, dansuri populare... Dar, pe lîngă acestea, ne îngrijim și de aspectul frumos al străzii și al parcului din apropiere. Astfel, vom participa la sădirea florilor în parcul sportiv Dinamo, ajutînd la înfrumusețarea acestui loc...

Despre pregătirile care se fac în unitate, despre serbarea ce o vor da în cinstea sărbătorii care se apropie ne scrie și pioniera **Stanciu Geta** din comuna **Scorțeni**, raionul **Moinești**, dar nu numai ea.

Vești asemănătoare am aflat și de la pionieri din raionul Botoșani. În comuna **Todireni**, de pildă, colectiviștii au avut timp de trei zile ajutoare prețioase la grădina de zarzavat. Pionierii, băieți și fete, au ajutat la plivit, la cules legume și zarzavat. La Școala medie din **Trusești** pionierii au obținut 300 kg grîu boabe din spicele culese în ultimele zile; au strîns 600 kg fier vechi și 30 kg. mușețel... Pionierii și școlarii din comuna **Răuseni** au predat 250 kg grîu... Succesele obținute de pionieri și școlari în acțiunile de muncă patriotică s-ar putea înșirui pe multe rînduri încă, dar trebuie să dăm voie și pionierilor din comunele **Dărmănești, Baiculești, Moșoaia, Crăcanu, Valea Ursului** din regiunea **Argeș**. Ei au participat la multe excursii și drumeții, au străbătut regiunea și țara, au făcut cunoștință cu realizări mărețe ale regimului nostru, cu construcții noi — Hidrocentrala 16 Februarie de pe Argeș, Uzinele de la Govora, cartierele noi ale minunatului București...

Peste tot, pe întreg cuprinsul patriei, oriunde vei poposi, pionierii și școlarii se pregătesc alături de cei mari să cinstească sărbătoarea poporului nostru așa cum se cuvine. Și dacă dovedesc aceasta prin hărnicia lor, apoi tot atît de bine o vor dovedi și prin frumoasele serbări pe care le vor prezenta la 23 August.

În comuna **Supurul de Jos**, ne scrie **Lungu Maria**, raionul **Carei**, noi, copiii, ne îngrijim de înfrumusețarea comunei, a florilor din parc, mereu vesele și parfumate care atrag pe mulți dintre părinții noștri. Tot acum pregătim și o serbare. Cîntecele și poeziile pe care le învățăm îți vorbesc de sărbătoarea pe care o vom cinsti curînd...

RODICA

Mulțumim din inimă...

Caut în teancurile de scrisori pe acelea sosite din tabere. Sînt multe. Atît de multe, încît poștașul le-aduce de două ori pe zi.

Toate scrisorile sînt unanime în a recunoaște clipele minunate petrecute în taberele de la munte sau de la mare, în taberele locale. Și toate țin să mulțumească din inimă părintelui nostru drag, al tuturor, partidului. Dănilă Toader, fiu de colectiviști din Cîsla-Tulcea, ne scrie din tabăra de la Bran: „Priveliștile minunate desfată ochiul; aerul curat îți umple sufletul de viață și de voie bună. Și pentru toate astea, cui să mulțumim? Ție, partid drag, părinte iubitor..." *Din tabăra de la Mociova — Banat ne scrie și Apostol Victoria din Roșiorii de Vede:* „...De aceea, pentru minunatele condiții de viață și muncă, pentru copilăria fericită, din piepturile noastre tinere se-naltă, cristalin, puternic, imn de slavă și recunoștință pentru tine, partid iubit!" *De la Homorod — Băi ne scrie Grecu Tatiana, din Gura Văii — Buhuși:* „... După o muncă mulțumitoare în cursul anului, am petrecut o parte din vacanță ca-n povești"... *iar Căpităneanu Nelu, din tabăra de la Soveja, spune:* „...Mă simt atît de fericit aci, că nici n-am cuvinte cu care să pot mulțumi...". *Cuvintelor lui Nelu i se alătură și Levardă Elena, din București, plecată în tabără la Zizin.*

Sînt cuvinte simple, cuvinte a mii și mii de copii, care cresc sănătoși și veseli sub soarele cald al partidului, care a înălțat, prin brațele părinților lor, o patrie socialistă înfloritoare.

ȘT. Z.

„Tetratlonul prieteniei"

În zilele de 18 și 19 iulie a.c. în orașul polonez Zielona Góra a avut loc cea de-a VIII-a ediție a Tetratlonului internațional de atletism dotat cu „Cupa Prieteniei", unde și-au măsurat forțele 96 de copii din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Finlanda, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S.

De-a lungul celor două zile de concurs spectatorii prezenți în tribunele stadionului au urmărit cu încordare disputele pasionante ale celor mai mici atleți și au aplaudat cu căldură rezultatele celor patru probe: 60 m PLAT, ARUNCAREA MINGII DE OINĂ, SĂRITURA ÎN ÎNĂLȚIME ȘI SĂRITURA ÎN LUNGIME.

Echipa noastră de băieți de la Școala medie „Gh. Barițiu" din CLUJ a lăsat o impresie bună publicului spectator datorită frumoaselor performanțe înregistrate. Cele mai valoroase performanțe obținute de ei au fost cele înregistrate la 60 m plat și la probele de săritură în înălțime și lungime.

În proba de 60 m plat concurentul nostru Negruțiu Ioan a ocupat locul II (7,5 sec.) în urma sovieticului Zelenin clasat pe locul I cu timpul de 7,4 sec.

La săritura în lungime băieții noștri au obținut rezultate valoroase în frunte cu „formidabilul Sepșy" așa cum l-au numit ziarele poloneze, care a sărit 5,96 m. Locul II și III sînt ocupate în ordine de Negruțiu Ioan (5,85 m) și Gligor Sergiu (5,69 m).

La săritura în înălțime echipa noastră de băieți a acumulat punctajul cel mai prețios. De reținut este faptul că Sepșy și Bocu Barbu au intrat în concurs cînd stacheta fusese urcată la 1,58 m, adică după ce majoritatea concurenților ieșiseră din concurs. Stacheta este înălțată din ce în ce mai sus. Atît Sepșy cît și Bocu au sărit peste ștacheta înălțată la 1,75 m.

La fete și-au împărțit reciproc victoriile concurentele din Cehoslovacia și Ungaria.

Echipa noastră de fete de la Școala medie „Gheorghe Barițiu" din CLUJ s-a prezentat sub posibilitățile ei reale.

Iată acum rezultatele înregistrate

FETE:

60 m plat: *1) Kerestes Rozalia (R.P.U.) 7,9 sec.; 2) Matușcova Dana (R.S.C.) 8,2 sec.; 3) Réthi Judith (R.P.U.) 8,2 sec.*

Aruncarea mingii: *1) Matușcova Dana (R.S.C.) 59,32 m; 2) Harghitai Aranka (R.P.U.) 54,33 m; 3) Sulova Alena (R.S.C.) 52,87 m.*

Săritura în înălțime: *1) Matușcova Dana (R.S.C.) 1,40 m; 2) Kerestes Rozalia (R.P.U.) 1,37 m; 3) Sulova Alena (R.S.C.) 1,37 m.*

Săritura în lungime: *1) Kerestes Rozalia (R.P.U.) 4,87 m; 2) Matușcova Dana (R.S.C.) 4,70 m; 3) Garai Iudit (R.P.B.) 4,57 m.*

BĂIEȚI:

60 m. plat: *1) Zelenin (U.R.S.S.) 7,4 sec.; 2-3) Negruțiu Ioan (R.P.R.) și Mertizdenek (R.S.C.) 7, 5 sec.*

Aruncarea mingii: *1) Mirțcv George (R.P.B.) 81,58 m; 2) Kiung Alexei (U.R.S.S.) 77,82 m; 3) Krumov Bojan (R.P.B.) 77,71 m.*

Săritura în înălțime: *1-2) Sepșy Andrei (R.P.R.) și Bocu Barbu (R.P.R.) 1,75 m; 3) Stanțev Nicolae (R.P.B.) 1,64 m.*

Săritura în lungime: *1) Sepșy Andrei (R.P.R.) 5,96 m; 2) Negruțiu Ioan (R.P.R.) 5,85 m; 3) Gligor Sergiu (R.P.R.) 5,69 m.*

Clasament individual fete:

1) Matușcova Dana (R.S.C.) 391 p.; 2) Kerestes Rozalia (R.P.U.) 377 p.; 3) Șulova Alena (R.S.C.) 336 p.; 4) Dimitrova Todorka (R.P.B.) 326 p.; 5) Popova Ștelka (R.P.B.) 326 p.; 6) Harghitai Aranka (R.P.U.) 305 p.

Clasament individual băieți:

1) Sepșy Andrei (R.P.R.) 427 p; 2) Stancev Nicolae (R.P.B.) 391 p.; 3) Kudrina Carel (R.S.C.) 379 p.; 4) Bocu Barbu (R.P.R.) 376 p.; 5) Devosa Lazlo (R.P.U.) 367 p; 6) Zelenin Mihali (U.R.S.S.) 364 p.

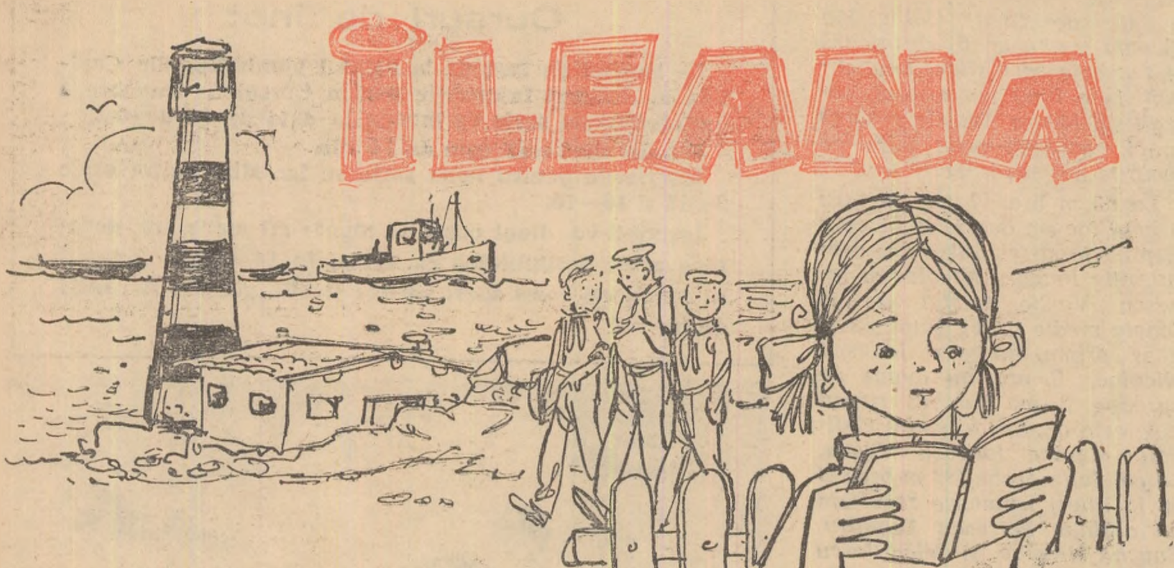
Clasament general pe echipe:

1) R.S.C. 3 312 p.; 2) R.P.B. 3 241 p.; 3) R.P.U. 3 148 p.; 4) U.R.S.S. 3 030 p.; 5) R.P.R. 3 014 p.; 6) R.P. Polonă 2 690 p.; 7) R.D. Germană 2 677 p.; 8) Finlanda 2 475 p.

NICOLAE BULGARU

MIHAI STOIAN

ILEANA



Desene de PUIU MANU

Față de mărimea farului, căsuța paznicului era cît o ciupercă lîngă un trunchi de stejar. Ileana lucră cît lucră la plasa de pescuit a bunicului, apoi intră în casă și reveni cu o carte. Se așeză pe banca de lîngă gardul scund și începu să citească.

Părea că nimeni n-ar fi izbutit s-o tulbure din lectură. Dincolo de gardul scund apărură trei pionieri. Doi dintre ei pășeau sprinten, nepăsători, al treilea părea obosit. De fapt era trist.

— Lasă, Căline, ce să-i faci? ai pierdut-o, ai pierdut-o...

Băiatul care pierduse ceva clătină din cap și continuă să umble cu privirea în pămînt. De fapt, căuta. Așa se întîmplă că se ciocni de gard, exact în dreptul băncii pe care stătea fata. Fata înălță capul, iar ochii ei încă plini de visare, cuprinși de vraja lecturii, întrebară parcă: „Ce căutați?".

— Poate c-ați găsit dumneavoastră ziua de ieri, pe care-o caută el, se strădui să glumească, fără succes, unul dintre băieți.

Ileana ridică din umeri și își văzu de citit. Nu apucă să parcurgă nici măcar două rînduri că auzi un strigăt uimit:

— Uite cartea!

— Ce vrei să spui, întrebă fata, întrerupînd lectura.

— Cartea asta e a mea, spuse băiatul și, luîndu-i cartea din mînă, se adresă celorlalți.

— Nu încape nici o îndoială, e cartea mea: „Copiii căpitanului Grant" de Jules Verne. Cum de-a ajuns aici, la tine?

— Mi-a adus-o bunicul, ieri, răspunse Ileana.

— Cu toate astea, e cartea mea. Uite, pot să dovedesc. La pagina 72, unde am rămas cu cititul, sus, în colțul din stînga, e o pată. Mică, de cafea cu lapte. Poftim, uită-te dacă am dreptate.

Fata frunzări filele cărții și se opri la pagina 72. Închise încetișor copertile.

— Așa e.

Călin luă cartea din mîinile ei fără să mulțumească, dar colegul său cel voinic zise:

— Fata n-are nici o vină. Poate că bunicul ei a găsit-o pe chei, unde ai uitat-o tu.

— Chiar așa și este, zise fata depărtîndu-se și mergînd să reînceapă lucrul la o plasă de pescuit cu ochiurile rupte, dar n-o lăsă inima să nu le strige:

— Eu n-am nici o vină și voi mi-ați luat-o cu forța.

Călin se întoarse către fată și îi întinse cartea.

— Dacă vrei s-o citești, ține-o!

Ea nu se sfii să strîngă cartea la piept, cu o bucurie copilărească. Își sprijini bărbia de muchia cărții și așa, visătoare, zise:

— Grozav aș dori să fiu și eu elevă la școala de pescuit! și întoarse privirea către larg. Să fiu pe punte, să trag la visle, să înalț pînzele...

— Dă examen la noi, la școală! — zise unul dintre băieți.

— Bunicul nu mă lasă. „Marinar cu fustă"? imită fata glasul aspru al bunicului.

Băieții rîseră.

— Da, voi rîdeți, spuse fata, sînteți mulțumiți, dar pe mine bunicul nu mă lasă nici măcar pe puntea vasului.

Vorbele ei risipiră voioșia băieților.

— Ascultă, zise cel mai bățos dintre băieți, întinzîndu-i palma lui lată, pe mine mă cheamă Andrei.

— Pe mine Barbu, zise al doilea și pocni din călcîie.

Al treilea, cel care pierduse cartea pe chei, spuse:

— Călin.

Și se înclină.

— Eu sînt Ileana, nepoata paznicului, șopti ea.

— Nu mergem? căscă dintr-o dată Călin, prea zgomotos ca să nu se observe. Peștele n-așteaptă!



Barbu încuviință pe tăcute, fără să lase să se înțeleagă dacă vrea să meargă ori să mai întîrzie acolo în curtea farului. Ca și cînd atunci s-ar fi deșteptat din somn, Andrei se frecă la ochi cu pumnii și zise:

— Te ajutăm să ajungi elevă la școala de pescuit... Înveți cu noi?

Ea nu îndrăzni să rîdă, doar ridică din sprîncene și murmură:

— Eu învăț, dar cine-l convinge pe bunic?

Deși părea adresată fiecăruia în parte, întrebarea primi doar răspunsul lui Andrei:

— Ai să-l convingi tu singură, prin ce-ai să știi.

— Cunoștințe marinărești avem, clătină din cap și Barbu. Cînd ai să le ai și tu, dai examen...

— Întîi cu bunicul, păru că hotărîse de mult Andrei. Dac-o să vadă cîte știi, o să se înduplece. Sigur!

— Sigur?

Tăceau. În curtea farului domni o clipă neliniștea, amplificînd zgomotul valurilor, țipătul pescărușilor. Fata nu-și mai lua ochii de la panglica șepcilor albastre, mai albastre decît marea.

★

— Mult vă mai lustruiți?

Era întrebarea lui Andrei. Prietenii — toți trei — își lustruiau pantofii în pragul dormitorului. După ușă, în cuier, erau trei șepci. Băieții se îngrămădeau să și le pună la oglindă.

— De ce ne grăbim? — își făcu loc, cu coatele, Andrei. Azi nu mai mergem la far.

Pocnindu-și cu degetul arătător cozorocul, ca să-l ridice de pe frunte, Barbu zise:

— Tu unde te duci?

— După vopsele! — răspunse cel întrebat, trăgîndu-și cozorocul mai pe ochi. Le cumpăr pentru serbarea de început de an...

— Eu merg la poștă.

— Și eu la bibliotecă. Schimb cartea...

Coborîră în goană scara. În stradă, Andrei se opri locului și spuse:

— Azi e prima dată cînd nu mergem împreună...

★

O ciocănitură scurtă. În ușă apăru șapca, apoi fața lui Andrei.

— Ești acasă, Ileana?

— Acasă! — îi ieși fata în întîmpinare, ascunzînd la spate frînghia pe care încercase să facă noduri marinărești.

— Unde sînt ceilalți — întrebă ea zîmbind.

— Ocupați...

O nouă ciocănitură. Călin, mai puțin sfios decît altădată, intră.

— Bună ziua!

Întîlni privirea uimită și totodată vinovată, a prietenului său și încercă să dea înapoi. Izbi cu spatele ușa închisă.

— Aici erai?

— Tocmai întrebam de voi, îi zîmbi fata.

Călin răsuci șapca în mînă, ca și Andrei, de altfel.

— Am venit să-mi dea cartea înapoi. Mi-a zis ieri că este aproape de sfîrșit, c-a ajuns acolo unde Mary și Robert aud glasul căpitanului Grant...

Era caraghios să-i vezi pe acești băieți cum se fereau să se uite unul în ochii celuilalt.

— Poți s-o iei. Am isprăvit-o...

Fata se grăbi să se înalțe pe vîrfuri, ca să ajungă la polița pe care se afla o corabie sculptată în lemn, cu trei catarge.

— Multă lume-a mai fost la bibliotecă, șopti totuși Andrei, disprețuitor și vesel în același timp.

— Dar la vopsele?

Nu mai izbutiră să schimbe nici un cuvînt. Întîi, pentru că revenea Ileana, cu cartea, și apoi, pentru că iarăși ciocăni cineva în ușă.

— Cine-i?

— Un elev marinar, răsună de dincolo de ușă, aduce salutul prietenilor săi!

Într-un glas, băieții exclamară:

— Barbu!

Numai Ileana strigă:

— Intră!

Andrei și Călin se cufundară dintr-o dată în cercetarea nodurilor marinărești făcute de eleva lor. Barbu trecu vesel pragul, dar ca și cum s-ar fi poticnit, își căută echilibrul pierdut.

Înveselită, Ileana se repezi în curte, rîzînd.

— Care va să zică așa, imită Andrei glasul pițigăiat al colegului său. „Un elev marinar vă aduce salutul prietenilor săi".

Dar și Călin zise:

— Se pare că n-a fost multă lume la poștă.

— Și nici la bibliotecă.

— Ai găsit mărci?

— Ca și tine vopsele.

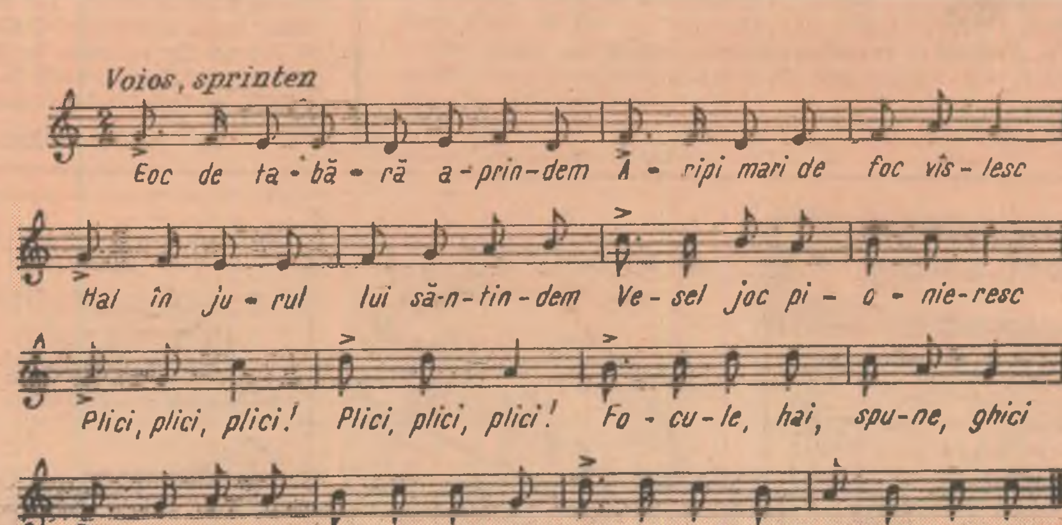
Replicile se încrucișau, din ce în ce mai tăioase și cine știe cum s-ar fi încheiat duelul acesta, dacă ușa nu s-ar fi deschis și Ileana n-ar fi revenit în odaie.

Tăcură toți.

(Urmare în numărul viitor).

JOC DE TABĂRĂ

Text: ȘTEFAN TITA — Muzica: ȘTEFAN LUPESCU



I

Foc de tabără aprindem
Aripi mari de foc vîslesc,
Hai în jurul lui să-ntindem
Vesel joc pionieresc.

Refren:

(bătînd din palme):
Plici, plici, plici!
Plici, plici, plici!
Focule, hai, spune, ghici
Care, care
La mîncare,
Are pofta cea mai mare?

Focul: **Ionel?**
Copiii: **Nu e!**
Focul: **Gică?**
Copiii: **Nu e!**
Focul: **Miluța?**
Copiii: **Nu e!**
Focul: **Nu pot ști**
Nu pot ghici!
Copiii: **Focule, să știi, de vrei,**
Nu e unul! Sînt toți trei.

II

Înc-odată, hai, acuma
Lîngă foc să ne-nvîrtim
Și, cu rîsul și cu gluma,
Și mai mult să-l întețim.

Refren:

Plici, plici, plici!
Plici, plici, plici!
Focule, hai, spune, ghici
Cine, cine
Ca și tine
Arde tot la fel de bine?

Focul: **Luna?**
Copiii: **Nu e!**
Focul: **Steaua?**
Copiii: **Nu e!**
Focul: **Chibritul?**
Copiii: **Nu e!**
Focul: **Nu pot ști**
Nu pot ghici!
Copiii: **Foc, cu flăcărui albastre!**
Știi, sînt inimile noastre!

NOTĂ: **Copiii se învîrtesc în jurul focului și cîntă strofele și refrenul. Dialogurile se recită. Un copil interpretează Focul. Cînd intervin dialogurile, copiii se opresc pe loc.**

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"